

Fratelli tutti: route naar sociale vrede

De encycliek Fratelli tutti, gaat over broederschap en sociale vriendschap. De paus spreekt over 'broederschap' op een manier die naar alle mensen verwijst. Het houdt dus ook 'zusterschap' in. Het is een belangrijk thema in de encycliek en moet 'inclusief' worden verstaan. Hiermee zegt de paus dat wij allemaal broeders en zusters van elkaar zijn. De encycliek benadrukt het belang van broederschap en sociale vriendschap voor een wereldwijde solidariteit. Deze is nodig om de uitdagingen van de wereld aan te gaan.

Het document legt de vinger op de zere plek, als het gaat om de positie van de armen en andere kwetsbare groepen. De wereld is voor hen gesloten. Er hangen donkere wolken boven een gesloten wereld. Die staan in de weg van broederschap en sociale vriendschap. Voorbeelden hiervan zijn o.a. een groeiend individualisme dat gevoed wordt door consumptiedrang; wereldwijde migratie als gevolg van interne conflicten en economische malaise; en een wegwerpcultuur waar barmhartigheid ontbreekt. Veel van de problemen in de wereld komen voort uit een 'cultuur van onverschilligheid'. Mensen zien niet meer naar elkaar om. Het is 'ieder voor zich'. Hierdoor raken steeds grotere groepen kwetsbare mensen achter. Ze bevinden zich in een uitzichtloze situatie. Ondanks de vele problemen in de wereld zijn we niet verloren. Door naar elkaar te luisteren en naar elkaar om te zien, kunnen we Gods stem op het spoor komen. Ons geloof biedt ons de hoop dat "God overvloedig zaden van goedheid blijft zaaien in onze menselijke familie", schrijft paus Franciscus.

De parabel van de barmhartige Samaritaan (Lucas 10: 25-37) is bij uitstek wat ons inspireert om naar elkaar om te zien. In zijn tweede hoofdstuk gaat de paus hierop in. Hij begint met de eerste regel uit de 'Pastorale Constitutie over de Kerk in de wereld van deze tijd', Gaudium et spes. Daarin staat: "De vreugde en hoop, het verdriet en angst van de mensen van onze tijd, vooral van wie arm of bedroefd is, zijn ook de vreugde en hoop, het verdriet en angst van de leerlingen van Christus". Deze regel vormt het hart van universele broederschap. En de parabel van de barmhartige Samaritaan is de maatstaf hiervoor. Maar vooral ook voor naastenliefde. Het helpt ons om bij te dragen aan 'een cultuur van ontmoeting'. Dat is een cultuur waarin wij de zorg voor elkaar op ons nemen. Hierover schrijft paus Franciscus: "We kunnen niet onverschillig blijven tegenover lijden; we kunnen niet toestaan dat iemand als een outcast door het leven moet. In plaats daarvan zouden we ons verontwaardigd moeten voelen, uitgedaagd

om uit onze comfortzone te breken en een ander mens te worden door de confrontatie met het lijden van mensen. Dat is de betekenis van waardigheid" (nr. 68). Als we onverschillig blijven tegenover het lijden van medemensen, raakt dat direct aan de kwaliteit van ons samenleven. Als we de waardigheid van elk mens willen garanderen, moeten we, volgens paus Franciscus, ervoor zorgen dat elk mens de kans krijgt zich te ontwikkelen.

De broederschap waarover de paus oproept is niet beperkt tot één bepaalde samenleving. Het strekt zich uit naar de hele wereld. Universele broederschap vereist dat wij ons hart openstellen voor heel de wereld. Dat brengt ons bij thema's als 'gastvrijheid' en 'migratie'. De komst van migranten moeten wij niet onmiddellijk als een bedreiging zien. Paus Franciscus vat onze houding naar migranten samen in vier werkwoorden: verwelkomen, beschermen, bevorderen en integreren. Dat begint met iemand gastvrij ontvangen. In eigen land, district, wijk of parochie. De gastvrijheid als basisattitude en grondhouding, waartoe paus Franciscus ieder mens oproept, moet gratis zijn. Het veronderstelt o.a., het vermogen om te gaan zitten en te luisteren naar andere mensen; hen accepteren, voor hen zorgen en hen welkom heten. Daarnaast moeten ontvangende landen ook helpen om iets te doen aan de oorzaken van migratie; zij moeten eraan bijdragen dat mensen een menswaardig leven kunnen leiden in landen waar migranten/vluchtelingen vandaan komen. Immers zijn immigranten, "wanneer men hen helpt te integreren, een zegen, een rijkdom en een nieuwe gave die een maatschappij uitnodigt om te groeien".

Een open houding die eigen is aan gastvrijheid is de voorwaarde voor sociale vriendschap. Dat laatste is niet alleen een persoonlijke deugd is, maar ook een sociale deugd, die nodig is om een rechtvaardige samenleving op te bouwen. De encycliek benadrukt het belang hiervan voor het creëren van een cultuur van ontmoeting en dialoog, waarin mensen elkaar kunnen leren kennen en begrijpen, ongeacht hun verschillen in cultuur, religie en nationaliteit. Sociale vriendschap heeft zowel een globale als een lokale dimensie. Daarom is het nauw verbonden met universele broederschap.

In de encycliek pleit paus Franciscus voor een dialoog als belangrijke middel tot sociale vrede. Door middel van dialoog kunnen mensen elkaar leren kennen en begrijpen, hun verschillen overbruggen en gemeenschappelijke grond vinden. De dialoog moet leiden tot "een cultuur van de

Duncan Wielzen, Schrijver van dit artikel.

ontmoeting", waarin verschillen dynamisch naast elkaar bestaan. Het biedt ruimte voor een duidelijke eigen stellingname en openheid voor de visie van anderen. Er zijn echter waarden die niet onderhandelbaar zijn. Ook daarvoor bestaat er ruimte bij een echte dialoog. Een dergelijke dialoog zal zelfs bepaalde waarheden in een duidelijker daglicht plaatsen. Daarvoor is consensus niet noodzakelijk. Deze waarheden bevorderen een solide sociale ethiek die de samenleving versterkt. Dat komt de kwaliteit van het samenleven ten goede.

Volgens paus Franciscus is vriendelijkheid geen klein detail. Het is van groot belang voor de dialoog. Dat is nodig omdat de dialoog gehinderd kan worden door enkele obstakels, waaronder: onbegrip, gebrek aan empathisch vermogen, ingesleten vooroordelen. Vriendelijkheid nodigt uit tot het verzachten van harde standpunten, tot luisterbereidheid en flexibiliteit. Behalve als gave en bewuste keuze, is vriendelijkheid ook een kracht die mensen dichterbij elkaar brengt.

De sociale vrede als vrucht van dialoog is alleen mogelijk wanneer er ruimte bestaat voor vergeving en verzoening over het bestaande onrecht. Voor christenen zijn vergeving en verzoening centrale begrippen. Vergeving en verzoening kunnen echter nooit betekenen dat onrecht voortduurt. Vergeven betekent niet 'vergeten'. Om tot verzoening te komen moet degene die onrecht heeft begaan, eerst geconfronteerd worden met zijn of haar daden. Het is eigen aan vergeving om te streven naar gerechtigheid en waarheid.

Fratelli tutti reikt ons diverse handvatten aan waarmee wij aan de slag kunnen gaan met de vele uitdagingen in onze samenleving. Het is een document dat pas tot leven komt wanneer wij het ter harte nemen, door het tot ons te laten doordringen; wanneer we die uitdagingen waartoe het uitnodigt, serieus nemen.

Seminar Leven in de geest 2023: een machtige ervaring

Een persoonlijke uitnodiging als geschenk

Ik ben na een lange afwezigheid in mijn geboorteland tijdelijk gedetacheerd in Suriname voor het uitvoeren van een werkopdracht. Na een gesprek met een collega Ruth Frankel over het christelijk geloof adviseerde zij mij om: “Leven in de Geest” te volgen. Voorzichtig gaf zij mij een Whatsapp nummer waar ik mij kon registreren. Ze zei: “kijk als het iets is voor jou”- doelend op het seminar-: “Leven in de Geest”. Na een initiële twijfel ging ik overstag en sloot ik mij op de laatste dag van inschrijving aan (de link voor inschrijving was reeds inactief). Want dacht ik, samenkomen in de naam van de heer Jezus en de aanwezigheid van de Heilige Geest moet wel bijzonder zijn en zeker in Suriname.

The Holy Spirit heeft mij op diverse momenten geraakt tijdens het seminar. Er zijn negen sessies gehouden. Deze zijn digitaal of fysiek verzorgd. Het seminar is op 31 juli afgesloten in Asewa 'Otono aan de Prinsessestraat, met een christelijke liefdesmaaltijd dat “Agape meal” wordt genoemd.

Sceptische houding

Ik was best sceptisch of überhaupt als een woord mij zou bereiken tijdens het seminar. Ik heb de katholieke kerk, alwaar ik meer dan 40 jaar actief in ben geweest, niet echt ervaren als een geloofsgemeenschap waar de Heilige Geest zo diep en zo duidelijk aanwezig is. Dit kan aan mij liggen. Ik ervaar de katholieken als een krachtige geloofsgemeenschap, maar soms mis ik diepgang. De koppeling van bijbelverzen met elkaar en werking van de Heilige Geest ervaarde ik wel bij een andere christelijke geloofsstroming en heb daarom de Rk kerk langzaam losgelaten.

Ik besef nu dat de Heilige Geest iemand op mijn pad heeft gelegd, die mijn ervaring met de katholieke kerk zou veranderen.

Machtige ervaringen

Een toegewijd team van dames en heren betrokken bij bijeenkomsten en presentaties; hebben middels diepgaande bijbelverzen en getuigenissen het echte verhaal overgebracht tijdens verschillende sessies. Getuigenissen die beroeren en opwekken, die vragen om duiding en nopen tot applaus...voor de heer Jezus. Denk niet dat ik alleen toegewijde grijze hoofden heb gezien. Een talk, een gesprek van zowel vurige jonge als oudere mensen hebben mij geraakt.

Door woorden, de duidelijke aanwezigheid van het bovennatuurlijke vloeiden er heren en der dikke tranen, angsten verdwenen, banden werden verbroken. Hoop werd werkelijkheid. Was ik nu echt in de katholieke kerk? Ja! “Ook hier kan dat”, werd mij met een glimlach gezegd. “Ook hier zijn mensen zo vervuld van de Geest dat ze blij zijn om het écht door te geven”. Maar hoe, zal jij je mogelijk afvragen. Een healing sessie die ons terugbracht naar de moederschoot, de handoplegging, de biecht, counseling en gebed hebben gezorgd voor de aanraking van de Heilige Geest.

“Stel je open” zei een deelgroep leider aan mij. Stel je open en ontvang. Ik probeerde mijn twijfel los te laten en daarmee mezelf open te stellen voor de ervaring. Ik ontving en niet een klein beetje. Een counseling gesprek met

Jason Watkin

broeder Eddy Dragman wier eigen verhaal – zijn getuigenis – mij beroerde. Hij bad krachtig voor mij. Zonder dat ik er echt erg in had kon ik een lastig besluit dat ik jaren geleden had genomen eindelijk loslaten.

Ik werd gekoppeld aan Pater Wee Wee die tijdens het sacrament van de verzoening mij diep raakte. Ik vertelde hem waarmee ik al 22 jaren worstelde. Hij pakte glimlachend mijn handen vast en bad. Hij bad en zei dat hij slechts een instrument is in handen van God. Ik moest diep zuchten en werd steeds lichter. Ik kon na 22 jaar loslaten hetgeen ik had weggestopt. Daarna raakte hij een punt aan dat ik hem niet eens had toevertrouwd. Hij noemde het, omdat de Geest van God hem dit had ingefluisterd. Ik slikte hoorbaar en gaf aan dankbaar te zijn voor de bijzondere aanraking: DOOR de GEEST! Ja, het kwam door de GEEST. Want openstellen, betekent ruimte maken, ruimte voor het nieuwe.

Deelgroepleiders ontmaskeren duivelse scenario's

Na de sessie met pater WEE WEE sloeg een lichte twijfel toe. Was dit nu echt? Had ik dat echt ervaren? Toen ik de ervaringen van mijn mede deelgroepsgenoten hoorde waren deze niet anders. Ik werd mij ervan bewust hoe de duivel een ingang zoekt om te spelen met mensen hun gevoelens en gedachten.

Sommige teamgenoten wisten niet hoe zij de ervaringen na de collectieve en vooral individuele sessies onder woorden moesten brengen...“ik weet niet hoe ik het moet vertellen”; “ik denk er nog steeds over na”. “Wat is er aan het gebeuren?” Een aanraking zei een deelgroepleider. Een aanraking zei Ayfarah? Ik heb zoveel strijd moeten leveren om hier aanwezig te zijn. Er ging van alles mis. Ik was niet meer gemotiveerd om de wekelijkse bijbelverzen door te nemen. De leider zuster Cheryl Jacott-Daal zei: je bent aantrekkelijk geworden voor de duivel. De andere leider, zuster Denise Maloncy zei: “maar je bent er toch”. Je hebt nee gezegd tegen de duivel”. De Heilige Geest was krachtig genoeg om je hierheen te leiden”.

Jezus verschijnt in een droom

Xaviera zei: “Ik kreeg een droom, een droom met een duidelijke boodschap van de Heer. Jezus was omgeven met helder licht. Met gesloten ogen keek hij vanuit de hemel naar beneden. Eén voor één zag ik mijn familie in een flits opstijgen naar de hemel. Ik voelde vuur in mijn handen. Ik heb dit nog nooit meegemaakt getuigde een hoorbaar geschokte Xaviera. Ik zat stil en zei: ah. Inderdaad, wat ik heb ervaren was niet onecht. “Ik voelde zowel vreugde als pijn. Vreugde vanwege redding en pijn van zondaren.. Ik hoorde mensen rondom mij schreeuwen in de droom, die zondigen en zich niet willen bekeren. De Heer komt spoedig. Wij moeten voorbereid zijn.” The Spirit works.

Nieuw leven

En zo kreeg iedereen een aanraking van de Geest als een soort bevestiging dat we op de goede weg zijn en dat Hij ons heeft gehoord en dat Hij met ons is. We hebben het leven in de Geest echt ervaren en het is nu aan ons de opdracht om de transformatie blijvend te maken. Wij mogen niet verslappen. Wat in het verleden is gebeurd, is afgesloten zei zuster Bernadette (Betty) Sabajo-Cederboom. Het is voorbij. Inderdaad: want ik ben iets heel nieuws van plan. Kijk ik ben er al mee begonnen. Ziet u het niet? Ik denk met vreugde in mijn hart terug aan het lied: Mi libi kon nyun. If wang suma aksi mi, sang pasa nanga yu libi. Dan zeg ik:.. Mi dopu nanga faya, dopu nanga watra, Masra ini mi, mi ini Masra, mi libi kon nyun. Ik klamp mij vast aan deze boodschap. Als je geestelijk wil groeien: sluit je aan bij een gebedsgroep/christelijke gemeenschap, lees je Bijbel en bid. Ik hang de vlag uit en die blijft wapperen, want ik leef in de Geest!

Geschreven door Jason Watkin die door Ruth Frankel (een van de deelgroepleiders) geënthousiasmeerd werd om deel te nemen aan het negen weken seminar: Leven in de Geest van de Katholieke Charismatische Vernieuwing. Hij werd ingedeeld in de deelgroep met Ayfarah, Xaviera en Giovanni onder leiding van Cheryl Jacott- Daal en Denise Maloncy.

Commentaar op de Lezingen van de 22e zondag door het Jaar (Jaar A)

Achtergrond van de eerste lezing (Jeremia 20: 7-9)

De profeet Jeremia leefde in een zeer woelige tijd voor geheel het Midden-Oosten. De machtige legers van de Babyloniërs hadden al grote delen van dat gebied onder de voet gelopen en bedreigden nu ook het koninkrijk Juda. Jeremia klaagde de religieuze onverschilligheid aan van velen onder de bevolking, maar vooral het beleid en het morele verval van de koning te Jeruzalem en zijn adviseurs. Hierdoor kreeg Jeremia veel vijandigheid, weerstand en tegenwerking te verduren. Maar de onbekwame koning Sidkia luisterde niet naar Jeremia's woorden. De Babylonische legers sloegen genadeloos toe. Zij plunderden en verwoestten Jeruzalem. Zo kwamen Jeremia's profetische voorspellingen helaas uit.

In het gedeelte dat we vandaag in de eerste lezing horen, beklaagt Jeremia zich bij God erover hoe zwaar hem deze roeping tot profeet viel. In deze moeilijke tijden moest hij steeds weer oproepen tot bekering en terugkeer tot de waarden en normen van Gods verbond, en velen in de samenleving namen hem dat kwalijk. Toch wist Jeremia dat het zijn roeping als geestelijk leider is, om op deze zaken te wijzen.

Eerste lezing: Jeremia 20: 7-9

De profeet Jeremia bad als volgt: "Heer God, Gij hebt mij verleid, ik ben bezweken; Gij waart mij te sterk, ik kan niet tegen U op. De hele dag lacht men mij uit, iedereen drijft de spot met mij. Telkens als ik het woord neem, moet ik schreeuwen, "geweld en onderdrukking" roepen. Het woord van de Heer brengt mij iedere dag schande en smaad. Soms denk ik: Ik wil er niets meer van weten, ik spreek niet meer in zijn naam. Maar dan laait er een vuur op in mijn hart, het brandt in mijn gebeente. Ik doe alle moeite om het in bedwang te houden maar het lukt me niet".

Tussenzang: Psalm 63

Refrein: NAAR U DORST MIJN ZIEL, HEER, EN HUNKERT MIJN HART.

1. God, mijn God, zijt Gij, ik zoek U met groot verlangen.
Naar U dorst mijn ziel en hunkert mijn hart, als dorre akkers naar regen.
2. Zo zie ik omhoog naar de plaats waar Gij woont,
beschouw ik Uw macht en Uw glorie.
Meer waard dan het leven is mij Uw genade, mijn mond verkondigt Uw lof.
3. Ik zal U prijzen zolang ik leef,
mijn handen uitstrekken naar U.
Mijn ziel wordt verzadigd met voedzame spijs,
Mijn mond zal U jubelend danken.

Achtergrond van de tweede lezing (Romeinen 12: 1-2)

Paulus maakt duidelijk wat het is, dat God eigenlijk van de mens wilt. Nog veel meer dan de offers van lammeren en runderen die werden opgedragen in de tempel van Jeruzalem, wilt God van de mens het geestelijke offer van een gelovig en oprecht hart, het geestelijk offer van een levenswandel die zich richt op Gods waarden en die steeds weer streeft naar integriteit en eerlijkheid.

Tweede lezing: Romeinen 12: 1-2

Broeders en zusters, ik smeed u bij Gods erbarming: wijdt uzelf aan God toe als een levende, heilige offergave, die Hij kan aanvaarden. Dat is de geestelijke eredienst die u past. Stemt uw gedrag niet af op deze wereld. Wordt andere mensen, met een nieuwe visie. Dan zijt ge in staat om uit te maken wat God van u wil, en wat goed is, wat zeer goed is en volmaakt.

Achtergrond van de evangelielezing: (Matteüs 16: 21-27)

We vervolgen vandaag de evangeliepassage die we vorige week zondag begonnen. Jezus had de apostelen gevraagd: "Wie zeggen de mensen dat Ik ben?" Vervolgens vroeg Hij hen: "Maar jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?" Het was toen Simon Petrus geweest die namens de anderen had geantwoord: "Gij zijt de Messias, de Zoon van de levende God". Jezus had Simon geprezen: "Zalig ben jij, Simon, want niet vlees en bloed hebben je dat ingegeven, maar Mijn Vader die in de hemel is". Maar wanneer Petrus protesteert wanneer Jezus spreekt over Zijn komende lijden en gewelddadige dood, roept Jezus hem streng op tot een nog dieper geloof.

Evangelie: Matteüs 16: 21-27

In die tijd begon Jezus Zijn leerlingen duidelijk te maken dat Hij naar Jeruzalem moest gaan; dat Hij daar veel zou moeten lijden van de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden, maar dat Hij na ter dood gebracht te zijn, op de derde dag zou verrijzen. Toen nam Petrus Jezus ter zijde en begon Hem ernstig daarover te onderhouden: "Dat verhoede God, Heer! Zo iets mag U nooit overkomen !" Maar Hij keerde zich om en zei tot Petrus: "Ga weg, satan, terug! Gij zijt Mij een aanstoot, want je laat je leiden door menselijke overwegingen en niet door wat God wil". En daarna tot Zijn leerlingen: "Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het vinden. Wat voor nut heeft het voor een mens heel de wereld te winnen, als dit ten koste gaat van eigen leven? Of wat zal een mens kunnen geven in ruil voor zijn eigen leven? Want de Mensenzoon zal komen

in de heerlijkheid van Zijn Vader, vergezeld van Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden".

Overweging:

Deze evangelielezing is deel van het verhaal dat vorige week zondag begon. Toen hoorden we hoe Simon Petrus door Jezus werd aangesteld om na Zijn kruisdood, verrijzenis en hemelvaart, de geestelijke herder van de Kerk te worden: "Jij bent Petrus en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. Ik zal je de sleutels geven van het Rijk der Hemelen en wat je zult binden op aarde zal ook in de hemel gebonden zijn en wat je zult ontbinden op aarde zal ook in de hemel ontbonden zijn".

Met deze woorden gaf de Heer aan, dat Gods Geest Simon Petrus steeds zal bijstaan in het leiding geven aan de Kerk.

Petrus heeft dit inderdaad mogen ervaren. Eerst heeft hij de Kerk enige jaren geleid vanuit Jeruzalem. Toen hij samen met de andere christengelovigen voor de vervolgingen weg moest vluchten uit Jeruzalem, woonde hij eerst een tijd in de stad Antiochië in Syrië. Daarna is Petrus naar Rome gegaan. Als de eerste bisschop van Rome heeft hij in de moeilijke tijden van de vervolgingen door keizer Nero leiding gegeven aan de Kerk. De Romeinse soldaten hebben hem echter weten op te sporen en samen met een grote groep andere gelovigen, werd Petrus in het jaar 67 gekruisigd in een groot openluchtstadion in Rome.

De jonge Kerk koos als opvolger voor Petrus, dus als tweede bisschop van Rome, een trouwe medewerker van Petrus, Linus, die genoemd wordt in de slotgroet van Paulus' tweede brief aan Timotheüs. De vervolgingen van de Kerk door de Romeinen bleven heftig en ook Linus moest ervaren wat Jezus in het evangelie zonet al tegen Petrus zei: "Wie Mijn leerling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het vinden".

Na de marteldood van Linus, werd Anacletus gekozen tot de derde bisschop van Rome en na hem Clemens. En zo wordt het geestelijke leiderschap van de Kerk nu al meer dan tweeduizend jaar lang doorgegeven door de opeenvolging van de pausen. Zij waken, met de bijstand van de Heilige Geest, over de verkondiging van de ware leer van Christus en geven leiding aan de Kerk, ook als daarin soms moeilijke beslissingen moeten worden genomen of zij vervolging te verduren krijgen.

Petrus, Linus, Anacletus, Clemens en de lange rij van pausen de eeuwen door, zullen allen geregeld gedacht hebben aan de woorden van de profeet Jeremia die we in de eerste lezing hebben gehoord. Jeremia wordt in de evangeliën geregeld met Jezus vergeleken, omdat ook Jeremia aan den lijve heeft ervaren hoe de taken van een geestelijk leider vaak zwaar zijn. De geestelijke herder moet mensen herinneren aan de waarden en normen van het geloof, want slechts een oprechte levenswandel behaagt God.

Wordt vervolgd op pagina 4

Commentaar op de Lezingen van de 22e Zondag door het Jaar (Jaar A)

De herder zal daarom geregeld moeten spreken over ernstige zaken die niet juist zijn, die niet overeenkomen met de waarden en normen van het evangelie. Daar waar mensen zich hieraan schuldig maken, zullen de geestelijke leiders hen hierop moeten wijzen en hen oproepen tot bekering en verandering. Vaak vinden mensen dat echter niet prettig en vallen de geestelijke leiders dan aan. Net als bij Jeremia roepen zij de geestelijke herders dan toe, dat zij zich niet moeten bemoeien met hun zaken, dat zij niet mogen oordelen, en dat zij zich met geestelijke zaken moeten bezig houden.

Toen Jezus in het evangelie erover sprak hoe Hij de Messias zal moeten zijn, toen sprak Hij over lijden en ter dood gebracht worden! Petrus vond dat maar moeilijk om aan te horen. "Dat verhoede God, Heer!", riep Petrus, "Zo iets mag U nooit overkomen!" Petrus had zich Jezus al voorgesteld als een onoverwinnelijke Messias, die Israël zou oproepen tot een heilige oorlog tegen Rome en die met Gods kracht een wereldrijk van vrede zou vestigen.

Maar Jezus antwoordde Petrus met ongewone strengheid: "Ga weg satan, terug! Je laat je leiden door menselijke overwegingen en niet door wat God wil". Jezus is streng tegen Petrus omdat hier eigenlijk alles op het spel staat. Gods wil is onlosmakelijk verbonden met Zijn liefde voor de mens en heel de schepping, maar ook met Gods liefde voor waarheid en recht. Jezus was streng tegen Petrus omdat het willen vermijden van lijden, nooit ten koste

Petrus

mag gaan van de wil van God. Petrus en zijn opvolgers de pausen, en wij allemaal, moeten leren dat geregeld het leerling van Jezus zijn, zal inhouden dat ook wij bereid moeten zijn het kruis op te nemen en Hem te volgen. Jezus wilt geen "part-time christenen", geen christenen die alleen maar uit traditie christen zijn, maar voor wie het christen-zijn eigenlijk amper een werkelijke rol speelt in hun dagelijks leven, in hun zaken doen, in hun waarden en hun levenswandel. Nee, Christus wilt overtuigde

christenen! Hij wilt mensen die zich één maken met Zijn passie voor waarheid en oprechtheid.

Laten wij daarom Christen zijn met passie. Het woord 'passie' heeft in het Latijn twee betekenissen: "hartstocht" en "lijden". Bij die eerste betekenis van 'hartstocht', betekent "Christen zijn met passie" dat wij een diep innerlijk verlangen ontwikkelen om Christus te kennen, Hem te volgen en Hem en de Vader te dienen. Maar het woord "passie" betekent in het Latijn ook 'lijden', dus is "Christen zijn met passie" ook de bereidheid te delen Jezus' lijden. Dat uit zich wanneer wij moedig durven te kiezen voor de waarden en normen van het geloof, ook als wij daardoor tegenwerking of afwijzing, of soms zelfs vervolging, te verduren krijgen.

Christenen zijn met passie: dat betekent om net als Jeremia moedig te zijn. Het betekent om net als Petrus, ondanks alle menselijke tekortkomingen, trouw te helpen werken aan de opbouw van de Kerk. Christenen zijn met passie wilt zeggen: passie voor het gebed en de liturgie, passie voor het huwelijk en het gezinsleven, passie voor een rechtvaardige maatschappij en een cultuur van respect, passie en zorgzaamheid voor de schepping.

Dat de Heilige Geest ons allen moge sterken en doen uitgroeien tot bewust Christenen met een diepe liefde voor God en een oprechte passie voor de medemens.

Het recht moet stromen als water...

Hij behoort tot de groep van de acht kleine profeten, Amos, die rond 780 voor Chr. Leefde. Hij had het vooral tegen de uitbundige levensstijl van de rijken en de onderdrukking van de armen in zijn tijd. Maar in het algemeen is het nog steeds een stevige por in de ribben voor ons, ook vandaag.

Ik haat, Ik verfoei uw feesten, uw vieringen kan Ik niet luchten. 22 De brandoffers en meeloffers die gij Mij brengt behagen Mij niet; uw vredeoffers van gemeste kalveren kan Ik niet meer aanzien. 23 Spaar Mij het lawaai van uw liederen; de klank van uw harpen wil Ik niet meer horen! 24 Neen, het recht moet

stromen als water, de gerechtigheid als een nooit uitdrogende beek. Amos, 5, 21-24 Nog steeds is het van kracht, dat onze relatie met de Almachtige en Eeuwige niet zal groeien en bloeien door uiterlijkheden, door gebeden en liederen en prachige ceremonies in de liturgie, maar door concrete bijdragen in onze handel en wandel.

God verlangt dadend van ons. Veel belangrijker dan mooie gebeden en liederen wil hij rechtvaardigheid zien, en oprechtheid, en barmhartigheid, wil zien dat we in staat zijn onze fouten te belijden in het sacrament van de verzoening, geen geloof dat met de lippen

beleden wordt, maar met daden. Door te delen wat we hebben met medepelgrims die minder hebben. Amos kon het niet duidelijker zeggen wat hij in visioenen had meegekregen. Maar Jezus heeft zelf de klacht geuit: Dit volk (zijn volk van toen, maar ook wij, zijn volgelingen van vandaag!) eert Mij met de lippen, maar hun hart is ver van Mij! Dus wel bidden en wel uit volle borst meezingen, maar ook onze handel en wandel en onze talenten en energie inzetten voor onze Verlosser. Zoals het in de Bijbel staat en zoals Hij het heeft voorgedaan en voorgeleefd.

Henri Bettencourt

HIER ZOU

UW ADVERTENTIE

KUNNEN STAAN

Wilt u via Omhoog adverteren?
Stuur ons dan een mailtje
en wij sturen u een brochure:

omhoog@bisdomparamaribo.org
omhoog@gmail.com

**Wilt u graag Omhoog elke week
blijven ontvangen?
Help ons en doneer!**

Uw bijdrage kunt u storten op
rekening nr. 10.35.169 bij De
Surinaamse Bank

t.n.v. R.K. Bisdome
met vermelding: DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degene
die reed bijdragen.
Elke bijdrage is van harte welkom!

Nieuws

Breaks

Het laatste nieuws, lokaal en internationaal

MAANDAG T/M VRIJDAG

NIEUWSBREAKS: 7:00 AM - 9:00 AM - 11:00 AM - 14:00 PM - 16:00 PM
HET SAMENGEVAT NIEUWS VAN DE DAG: 19:00 PM
SRANAN TORI: 18:30 PM

ZATERDAG EN ZONDAG

NIEUWSBREAK: 10:00 AM - 16:00 PM
RADIO IMMANUËL
THE STATION THAT TOUCHES YOUR HEART

Tune In:
95.9 FM

www.immanuelsr.com

...65 JAAR BISDOM PARAMARIBO...

© Kabinet van de President van Suriname

Mgr. Karel Choennie en de 22 Priesters tijdens de viering van 65 jaar R.K. bisdom Paramaribo

Afgelopen week, op Donderdag 24 Augustus, vierden wij op liturgische wijze ons 65 jarig bestaan als Bisdom in een Pontificale viering in onze Kathedrale Basiliek. Daar waren alle priesters en parochies van ons bisdom aanwezig. Op 24 Augustus 1958 kreeg Mgr. St Kuypers het heugelijk bericht dat Paramaribo was verheven tot bisdom. De kathedraal heeft de eretitel van 'Basiliek' gekregen op 07 Nov. 2016. Dat gebeurde allereerst vanwege het graf van de Zalige Pater Petrus Donders maar ook vanwege de unieke bouw van de kathedraal, helemaal opgetrokken in hout: het grootste houten bouwwerk in onze Caraïbische en Latijns Amerikaanse regio. Daarom spreken we nu van Kathedrale Basiliek "Petrus en Paulus". Het zegel van ons bisdom bestaat uit twee kruiselings aangebrachte sleutels die de macht van Petrus symboliseren en het zwaard van de strijdbare Apostel Paulus.

Het contact met Rome begon in 1817, dus 206 jaar geleden. Door de komst van Nederlandse paters Redemptoristen begonnen wij een groep gelovigen te vormen, en werden wij door Rome beschouwd als een APOSTOLISCHE PREFECTUUR. wonend op een zelfde grondgebied, en administratief vielen wij direct onder de Paus van Rome. Hij was onze Bisschop! In 1825 werden we verheven tot APOSTOLISCH VICARIAAT met als verantwoordelijken in volgorde:

Mgr. Jacobus GROOFF (1825-1852)
Mgr. Gerardus SCHEPERS (1852-1865)
Mgr. Johannes SWINKELS (1866-1875)
Mgr. Johannes SCHAAP (1875-1889)
Mgr. Wilhelmus WULFINGH (1889-1906)
Mgr. Jacobus MEEUWISSEN (1907-1912)
Mgr. Theodorus ROOSMALEN (1912-1946)
Mgr. Stephannus KUYPERS (1946-1970)
Mgr. Alouisius ZICHEM (1970-2003) Al deze Bisschoppen behoorden tot de congregatie van de Paters Redemptoristen, afgekort CRR en in het latijn Congregatio Sanctissimi Redemptoris. (ss, de 2 kleine ss betekenen SANCTISSIMI!)

Mgr. A Zichem werd opgevolgd door Mgr. Wilhelmus de Bekker van 2005 tot 2015. Er is een korte tijd een Apostolische Administrator aangesteld door Rome en dat was Pater A. ten Dorthorst OMI. Op 16 November 2015 werd Mgr. Karel CHOENNIE door de Paus benoemd tot Bisschop van Paramaribo, en op 25 Januari, Feest van de Beking van Paulus, werd hij door Mgr. De Bekker tot Bisschop van Paramaribo gewijd en nam hij bezit van de Kathedra in de Kathedraal "PETRUS &

PAULUS". De Kathedra is de stoel die op de voornaamste plaats staat en waarop alleen de Bisschop mag plaats nemen tijdens de liturgische vieringen.

Een bisdom is kerkrechtelijk gezien: "Een afgebakend gebied, onder bestuur van een lokale bisschop. Het Bisdom wordt genoemd naar de plaats waar de bisschop woont, Paramaribo. In ons geval valt het bisdom samen met het grondgebied van de republiek Suriname.

Er zijn ongeveer 3.000 bisdommen wereldwijd die weer onderverdeeld zijn in Aarts-bisdommen. Aarts- heeft hier als voorvoegsel de betekenis van belangrijkste, voornaamste! Het aantal Aarts-bisdommen wereldwijd bedraagt ongeveer 640. Zo valt het Bisdom Paramaribo onder het Aarts-bisdom Port-of-Spain. Bepaalde zaken, worden gemeenschappelijk besproken omdat de bisdommen vele dingen gemeen hebben. Om de 5 jaar brengen zij samen een bezoek "aan de graven van de Apostelen" dat men in latijn "AD LIMINA" noemt.

Ons bisdom telt momenteel 2 Bisschoppen, Mgr. Karel CHOENNIE bisschop in functie en Mgr. Wilhelmus de BEKKER, emeritus bisschop van Paramaribo.

Verder zijn er 22 priesters, 33 parochies, 116 missiestaties en volgens de volkstelling van

© Kabinet van de President van Suriname

Mgr. Karel Choennie En President Santokhi

2016... 117.260 gedoopte katholieken hetgeen neerkomt op 23,17% van de bevolking.

Hoopvol gaan we de toekomst in. God beloofde met ons te zijn en te blijven tot aan de voleinding der wereld. Misschien is Hij in ons bootje aanwezig maar slaapt Hij op de achtersteven... maar... HIJ IS ER... EN... BLIJFT ER!

Bij gelegenheid van het "Gouden Feest" van het bestaan van ons Bisdom heeft Pater Bas Mulder het volgend lied geschreven dat U kunt vinden op Blz. 363 in Jubilate:

...OPO YU ATI...

1. OPO YU ATI, OPO YU STEN.
GADO WI MASRA, PREYSE EN NEN.
OPO YU ATI, OPO YU STEN,
GRANTANGI MASRA, LOFSINGI EN ! (2x)

2. BUN FURU YARI, NANGA FERTROUW,
UN SRANAN KERKI NA DATI W'E BOW.
GADO BEN YEPI, GADO GI SEYGI.
UN ALA SUMA, OPO UN STEN ! (2X)

3. W'E BEGI GADO FU YEPI UN.
GO MORO FARA, MEK' KERKI BUN!
OPO YU ATI, OPO YU STEN,
GADO GI SEYGI, GRANTANGI EN ! (2X)

M. Noordermeer

...HET ZWAARD VAN DAMOCLES...

Damocles was in het oude Griekenland een hoveling van Dionysius, tiran van Syracuse. Hij was een vleier die tegen Dionysius zei hoe jaloers de mensen wel op hem waren, omdat hij zo rijk was. Dionysius bood hem op zekere dag een feestelijk diner aan. Damocles merkte dat de mensen wel naar hem keken maar meer over hem heen keken. Toen merkte hij dat er boven zijn hoofd een VLIJMSCHERP ZWAARD hing aan een paardehaar en dat zwaard kon elk moment vallen. Zo is het ook met de aardse rijkdom: elk moment kan het je tegenzitten van al die jaloerse mensen die jou die rijkdom niet gunnen en je het leven zuur maken. Sinds die tijd leefde Damocles heel eenvoudig en begeerde geen overdreven rijkdommen meer! Liever gewoon leven zonder grote rijkdom dan telkens bedreigd te worden door dat VLIJMSCHERP ZWAARD dat boven je hoofd hangt.

M.Noordermeer